

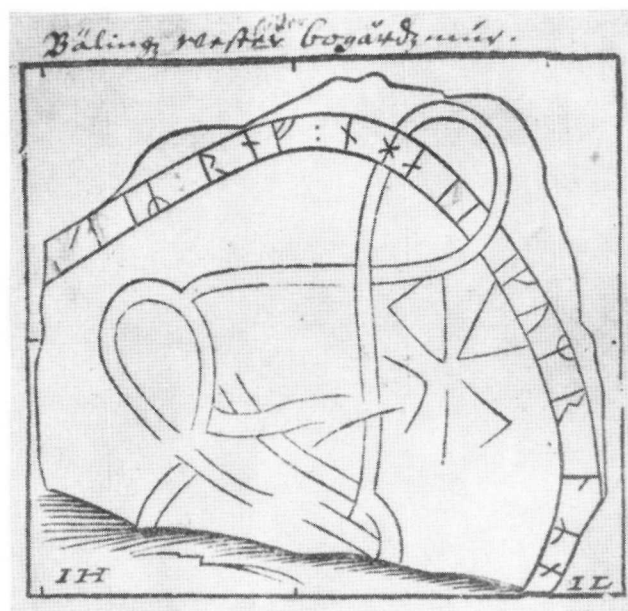

Fig. 323. U 1077. Bälunge kyrka. Efter träsnitt i Peringskiölds Monumenta (B 452).

1077. Bälunge kyrka.

Litteratur: B 452, L 134. J. Peringskiöld, Monumenta 2, bl. 17; UFT h. 11 (1883), s. 235.

Avbildning: J. Leitz och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 452).

Denna sedan länge försvunna runsten, av vilken redan på 1600-talet endast ett fragment återstod, fanns enligt en anteckning på träsnittet i Peringskiölds *Monumenta* i Bälunge kyrkas »wester söder bogårdsmur» (B 452: »Västra Bogårdsmur»; L 134: »V. kyrkogårdsmuren»). Om senare efterforskningar se U 1073.

Inskrift (enligt B 452):

- **tir** rnf : nha - - - kumr nrn
 5 10 15 20

Till läsningen: Av r. 1 återstod endast ett kort stycke nedtill. R. 2 förefaller att ha varit **t**; t. v. om toppen har en linje markerats, som sannolikt har varit vänstra bst. I runorna 11, 12 och 13 ha endast huvudstavarna markerats. 18 **n** har ensidig bst; denna är placerad högt.

Inskriften var redan på 1600-talet fragmentarisk och har uppenbarligen varit svårläst. Den läsning, som står till buds, tillåter ingen säker rekonstruktion av inskriften. I *UFT* (1883) påpekas, att inskriften i *Bautil* är »ytterst slarfvigt och obegripligt återgifven».

Av avbildningen att döma (se fig. 323) har den på 1600-talet bevarade delen av stenen utgjort dennas övre del. Detta framgår av runramens form och korsets placering.

1078. Bälunge kyrka.

Litteratur: UFT h. 11 (1883), s. 235.

Avbildning: C. M. Bolm, teckning (ATA)

Ett stycke av ytterligare en runsten har funnits i Bälunge kyrka. Fragmentet har avritats av C. M. Bolm, som på sin teckning skriver: »Fragment af en hittills okänd Runsten. Bälunge